

[Arbejdsministeren]

klart været mit formål med forslaget her, at hvad enten der er tale om en virksomhed eller der er tale om en uddannelsessøgende eller en arbejdssøgende, så skal man kunne henvende sig ét sted og få en totalløsning på sit problem. Det mener jeg ganske afgjort ligger i den regionale model, hvor vi ser formidlingsdel og uddannelsesdel under ét.

Jeg vil gerne invitere Socialdemokratiet, jeg vil gerne anmode Socialdemokratiet om at gå positivt ind i arbejdet, når vi nu skal i gang i Arbejdsmarkedsudvalget. Der er andre gode mennesker, der har beskæftiget sig særdeles seriøst med forslaget i forberedelsesfasen – og her tænker jeg ikke kun på embedsmændene i ministeriet – der har været et omfattende forberedelsesarbejde sammen med parterne på arbejdsmarkedet.

Det er i øvrigt også svar på et spørgsmål, der er stillet af andre ordførere om, hvordan parterne har været impliceret i det. Jeg tror, det var i februar måned 1990, altså for et år siden, jeg gav bolden op til parterne på arbejdsmarkedet, og så har der i øvrigt været intense drøftelser med DA og LO lige indtil det tidspunkt, hvor forslaget var klart til at sende ud til høring.

Det har været særdeles grundige drøftelser. Det er sådan, at hver eneste bestemmelse, vil jeg vove at påstå, har været taget op, har været gennemanalyseret, har været røntgenfotograferet. Man er nået til enighed, og så har man puttet det ned i det samlede kompleks igen. Der har været tale om et særdeles grundigt forberedelsesarbejde.

Jeg kan da også sige, at vi sidder med et høringssvar fra Landsarbejdsnævnet og fra Uddannelsesrådet, som naturligvis vil blive stillet til Arbejdsmarkedsudvalgets rådighed. Jeg vil gerne citere de allerførste linjer fra dette høringssvar:

»Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet kan tilslutte sig lovforslagets hovedsigte: at sikre en bedre samordning af arbejdsformidlings-systemet og AMU-systemet.

Den foreslåede omlægning af styringsstrukturen inden for Arbejdsministeriets område med etablering af et centralt arbejdsmarkedsråd med overordnet styringsmæssigt ansvar og 14 regionale arbejdsmarkedsråd kan være en hensigtsmæssig model til styring og koordinering af den arbejdsmarkedspolitiske indsats i samspil med et fortsat fagligt selvstyre inden for arbejdsmarkedsuddannelserne.«

Så kommer der en række forbehold. Nogle af disse forbehold er indarbejdet i det endelige forslag, som er fremsat, andre har vi af forskellige grunde ikke ment at kunne tage hensyn til. Men alt i alt ligger der altså et meget positivt høringssvar fra arbejdsmarkedets parter, som jo er repræsenteret både i Landsarbejdsnævnet og i Uddannelsesrådet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at den ene side efterfølgende har været ude med nogle lidt mere negative synspunkter. Jeg kan give den oplysning, at jeg har planlagt at afholde et møde med Landsarbejdsnævnet og Uddannelsesrådet med henblik på at få de sidste misforståelser ryddet af vejen.

Jeg synes altså, for lige at konkludere med hensyn til Socialdemokratiet, at indgangsvinklen var overdrevent negativ, og jeg håber, at det vil ændre sig under arbejdet i Arbejdsmarkedsudvalget.

Fru Lilli Gyldenkilde var ikke så negativt indstillet som Socialdemokratiet. Hun brugte formuleringen: Det er ikke så galt endda. For en jyde er det et udtryk for, at det næsten ikke kan være bedre. Sådan vil jeg dog ikke helt opfatte fru Lilli Gyldenkildes udtalelser.

Fru Lilli Gyldenkilde rejste en række spørgsmål, og nogle af dem skal jeg lige kommentere, men ellers må vi vende tilbage til dem i de fortsatte drøftelser. Jeg anser det i alt fald ikke for udelukket, at der kan slås bro mellem regeringen og SF vedrørende dette forslag.

Fru Lilli Gyldenkilde var meget positiv over for, at der blev mere regional kompetence. Det er jeg enig i.

Fru Lilli Gyldenkilde ønskede en mere klar beskrivelse af kompetencen. Hvis der er behov for det, så er vi villige til at kigge på det.

Og så siger fru Lilli Gyldenkilde, at hun ønsker en stærkere repræsentation af kommuner og amter. Det er jo sådan, at i det centrale arbejdsmarkedsråd er kommunerne og amterne tilfornind, hvorimod de er regulære medlemmer af det regionale arbejdsmarkedsråd.

Jeg vil meget gerne understrege, at vi ikke kan føre regional arbejdsmarkedspolitik uden om amter og kommuner. Vi kan heller ikke gøre det uden at tage hensyn til de specielle grupper, fru Lilli Gyldenkilde omtalte, hvor man måske kunne operere med begrebet »det alternative arbejdsmarked«. Jeg synes bestemt, vi skal dyrke denne problemstilling under udvalgsbehandlingen.